

Kultur / **Bøger**

Frygt og lede i Udlændingestyrelsen

ANMELDELSE / 16.05.17

Johan F. Krarup fik som nyuddannet akademiker arbejde som sagsbehandler i Udlændingestyrelsen i 2006. Og nu har han lavet en tegneserie baseret på sine oplevelser dengang. Styrelsen fortæller historien om manipulation, korruption og om en blød, dansk mands umærkelige fortabelse.

Felix Rothstein

Året er 2004. Frank Laursen arbejder i Udlændingestyrelsen. Han rammer ved siden af når han pisser, spiser Havrefras til morgenmad og er fodboldtræner for et drengehold i sin fritid. Og så er han korrupt. Det bliver han i hvert fald stille og roligt mellem onsdagsnegle, fredagsøl og jovial kaffemaskinesnak på kontoret. Han glider med strømmen, træffer dårlige valg og opdager først for sent, at han er kommet ud på et skråplan.

Franks kollega Peter har et lidt for venskabeligt forhold til den kinesiske restaurantejer Huan. Og som Peters ven får Frank en masse billige fodboldtrøjer, men Huan kræver en lille modydelse til gengæld. Der er en ansøgning om opholdstilladelse, som gerne må behandles lidt hurtigt. Bare en lille vennetjeneste. Men den ene tjeneste tager den anden og før de ved af det er Frank og Peter en del af Huans organiserede

handel med opholds- og arbejdstilladelser. Og jo dybere han synker, desto sværere bliver det for dem at hale sig op igen.

Johan F. Krarup bygger overbevisende sin fortælling om en mand i krise op omkring en enkelt kriminel handling, og får samtidig fortalt en uhyre vigtig historie om dansk indvandrings- og udlændingepolitik under skiftende borgerlige (inkl. en enkelt socialdemokratisk) regeringer. For selvom *Styrelsen* ikke er en eksplicit kritik af den førte politik, lader Johan F. Krarup det elegant sive ud i historien ved at vise konsekvenserne i styrelsesarbejdet. Hvor tegneserieskabere som Lars Horneman og Halfdan Pisket i deres seneste værker har beskrevet indvandrere og flygtningekrisens ofre, giver Johan F. Krarup et værdifuldt stykke samtidslitteratur fra den anden side af skranken.

Umiddelbart ligger det samfundskritiske stof i *Styrelsen* langt fra andre af Johan F. Krarups tegnserier som den suverænt morsomme Batman-historie *For statens sikkerhed* eller tennis-dramaet *Mixed Double*. Men på mange måder er *Styrelsen* klassisk Johan F. Krarup. Bare uden humoren. Eller det vil sige: bare med en helt anden og mere underspillet humor. Frank Laursen er en typisk figur for Johan F. Krarup, men han er ikke latterlig og karikeret.

Styrelsen er dybt troværdig, ikke bare i sin skildring af korruption og moralsk forfald, men også i sit samtidssatiriske portræt af en dansk arbejdsplads. Utallige kaffekrus, kopimaskineproblemer og personalemøder flyder sammen med enerverende kontorsmalltalk og passiv aggressiv tvangshygge. Johan F. Krarup er en enestående komisk begavelse i dansk tegneserie og især den mundrette og hverdagsligt akavede dialog skaber både rørende, latterfremkaldende og satirisk gennemborende sekvenser.

Og Johan F. Krarup har sans for både detaljer og nuancer. Ingen andre tegneserieskabere behersker citationstegn så virtuost som han gør. Ved hjælp af de fineste og mest subtile greb – f.eks. små forskydninger i tegnsætning – skaber han sjove og ulideligt pinlige hverdagsøjeblikke, der er tårnkrummende realistiske. Som f.eks. da Ghita spørger om hun må »joine« Frank og Peter til frokost. Eller da Jesper og Berit mundhugges over forskellen på »ligge« og »lægge«.

De nøgterne sort-hvide streg placerer sig et sært (og svært) sted mellem realistisk og *cartoony*. I længden bliver det farveløst og kedeligt som et styrelsesjob, og med ganske få undtagelser er tegningerne meget langt fra det spektakulære. Men selvom *Styrelsen* kan være monoton at læse, er tegningerne hver for sig klare og velkomponerede, og rammer en nærmest dokumentarisk tone. Og i de afgørende øjeblikke – som da Frank sidder på bagsædet af en politibil i bogens slutning – gør en enkelt velplaceret streg hele forskellen.

Johan F. Krarup er en af de mest markante og knivskarpe serieskabere herhjemme i øjeblikket og *Styrelsen* (hvor han selv har en lille *cameo* som akademiker i løntilskud) er hans mest strømlinede og helstøbte bog til dato. Med sin fortælling om manipulation og korruption i Udlændingestyrelsen tager han et skridt væk fra det eksplicit humoristiske uden at miste komikken og henimod den seriøse samtidsskildring uden blive selvhøjtidelig.

FAKTA

Johan F. Krarup,
Styrelsen, Cobolt

